

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 34, št. 6
JUNIJ 2014

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ JUNIJSKA PRAZNOVANJA
- ⇒ FRANČIŠEK
- ⇒ NOVOMAŠNIK
- ⇒ KK MLADIH

JUNIJ

Neki novinar je vprašal MAter Terezi-jo: »Kaj bi po vašem mnenju morali spremeniti v Cerkvi? Vas in mene, dragi gospod!«

Ko v mesecu juniju zaključujemo veliko-nočni čas, se pravi čas, ko smo močno doživeli vstajenske dogodke, naj bi to ne bilo le zunanje praznovanje, ampak vzor našega spreobrnjenja, da bi živeli velikonočno skrivnost v svojem vsakdanu in dogodkih, ki se dogajajo pred našimi očmi in v naših medsebojnih odnosih.

Mesec junij je prišel v čas bujne rasti v naravi, naj nam bo tu spodbuda za našo rast v veri. 8. junij – praznik Sv. Duha – BINKOŠTI, to je 50. dan po veliki noči, ko je Jezus poslal Sv. Duha svojim učencem, ki so bili zbrani skupaj z Marijo pri molitvi. Ta dan bo za naše prvoobhajance in njihove družine svečan trenutek, ko se bodo prvič srečali z Jezusom v kruhu Življenja. Jezus nam govori, da kdor bo jedel ta kruh, bo vekomaj živel. 5. junija bomo z birmanci in njihovimi starši

začeli devetdnevnicu pred sv. birmo, ki bo 14. junija. Rosimo zanje Sv. Duha, da bodo opogumljeni in okrepljeni s Sv. Duhom stopili v boj in oboroženi z darovi Sv. Duha v ta nori svet.

15. junija je praznik Sv. Trojice, središčni praznik naše vere. Ta dan bo v naši župniji farni dan, ko bomo imeli znova možnost, da razprostremo na široko svoja jadra in se kot velika župnijska družina povežemo v eno in doživljamo edinost in ljubezen, ki jo daje Sv. Duh.

Na četrtek po nedelji Sv. Trojice praznujemo praznik Sv. Rešnjega Telesa in Krvi, to pa zato, ker je dan postavitve sv. evharistije na veliki četrtek

pred velikim petkom, zato ta dan slovesno praznujmo in s slovesno procesijo izpovemo vero v Jezusovo navzočnost med nami pod podobo kruha.

25. junija praznujemo dan državnosti, ko se Bogu zahvaljujemo za domovino, svojo državo, o čemer so sanjali rodovi pred nami. To je dar nebes, zato tega daru ne smemo zanemarjati.

27. junij je praznik Srce Jezusovo in začetek devetdnevniče pred novo mašo. V mašnika bo posvečen naš faran Jošt Mezeg v Sarajevu, novo mašo pa bo slavil doma v Logatcu, 6. julija ob 18. uri. Na ta dogodek, ki je v ponos naši župniji, se bomo duhovno pripravili z devetdnevni-

co. Ker imamo iz naše župnije 9 še živečih duhovnikov, bo vsak dan eden od njih vodil sv. mašo in nas nagoovoril. Tako bogatemu programu, ki ga nam pripravlja Sv. Duh, odprimo svoja srca, da se bo dogajalo to, kar je rekla Mati Terezija nekemu novinarju. »Kaj bi morali spremeniti v Cerkvi? TEBE in MENE!«

*Janez Kompare,
župnik*

KOLOFON:

Izdaja: župnija Dolnji Logatec

Odgovarja: Janez Kompare

Glavni urednik: Alen Širca

Naklada: 700 kos

Spletni naslov: <http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

Prispevke pošljite na naslov: farni.list.logatec@gmail.com do 15. v mesecu.

S papežem Frančiškom na poti vere

O zakramentu birme in darovih Svetega Duha, 1. del

Papež Frančišek je v eni svojih katehez govoril o zakramentu birme, v začetku aprila pa je začel na srednjih avdiencah govoriti o darovih Svetega Duha. Povzeli jih bomo v dveh delih.

Zakrament svete birme je neločljivo povezan z zakramentom svetega krsta. Oba zakramenta, skupaj z evharistijo, sestavljata uvajanje v krščanstvo, po katerem smo vključeni v Jezusa Kristusa in postanemo nova bitja in udje Cerkve. Zato so se ti trije zakramenti včasih obhajali kot en sam na koncu katehumentske poti, običajno med velikonočno vigilijo. Tako je bila potrjena pot formacije in postopno vključevanje v krščansko skupnost, kar je lahko trajalo tudi nekaj let.

Beseda birma pomeni maziljenje. Z oljem, ki mu pravimo sveta krizma, smo v moči Duha pridruženi Jezusu Kristusu. Za-

krament svete birme nas trdneje zedini s Kristusom in vodi v povezanost s Cerkvijo. Podeli nam posebno moč Svetega Duha, da bi širili in branili vero, izpovedovali Kristusovo ime in se ne bi nikoli sramovali križa. Daje nam moč, da hodimo naprej. Prav zato je birma zelo pomembna, in papež je vse, ki imajo doma otroke in mladostnike, spodbudil, naj poskrbijo, da bodo končali uvajanje v krščanstvo in prejeli zakrament birme. Papež je poudaril, da je zato zelo pomembno, da birmancem zagotovimo dobro pripravo, ki jih mora voditi v osebno sprejemanje vere v Kristusa in v njih prebuditi občutek za pripadnost Cerkvi.

Birma, tako kot vsak drug zakrament, ni delo ljudi, ampak delo Boga, ki skrbi za naše življenje tako, da nas oblikuje po podobi svojega Sina, da bi nas naredil zmožne ljubiti

kot ljubi On. Z birmo Bog v nas vlije svojega Svetega Duha. Sveti Duh je ljubezen Boga, ki iz našega srca naredi svoje bivališče in vstopi v občestvo z nami. Sveti Duh je vedno z nami, je vedno v nas, v našem srcu. Duh sam je največji dar Boga in tistemu, ki ga sprejme, podeljuje raznovrstne duhovne darove. Cerkev jih pozna sedem – število, ki simbolično pomeni polnost, celoto. Sedmeri darovi Svetega Duha so: modrost, umnost, svet, moč, vednost, pobožnost in strah božji.

Dar modrosti: gledati z očmi Boga

Pri modrosti kot daru Svetega Duha ne gre samo za človeško modrost, ki je sad znanja in izkušnje. Sveto pismo nam pripoveduje, da je Salomon, ko je bil kronan za kralja Izraela, Boga prosil za modrost. Modrost je milost, da lahko vidimo vsako stvar, svet, situacije, probleme, z očmi Boga.

S papežem Frančiškom na poti vere

Včasih namreč vidimo tako, kot je nam vseč, v skladu z našim srcem, s sovraštvom, zavistjo. A to niso Božje oči. Kar Sveti Duh dela v nas, da bi vse stvari videli z očmi Boga, je dar modrosti. In ta dar prihaja iz tesnega odnosa z Bogom. Le tako lahko Sveti Duh preoblikuje naše srce in mu omogoči zaznavati vso svojo toplino in ljubezen.

Sveti Duh nas naredi modre, a ne v smislu, da bi imeli odgovor za vsako stvar, da bi vse vedeli, ampak v smislu, da poznamo Boga: vemo, kako Bog deluje, vemo, kdaj nekaj prihaja od Boga in kdaj ne. Le takšni lahko postanemo živo znamenje njegove navzočnosti in njegove ljubezni. To pa ne moremo improvizirati in se s tem oskrbeti sami. To je dar, ki ga Bog namenja tistim, ki so poslušni Svetemu Duhu. Če ga poslušamo in prosimo, nam bo podaril modrost, da bomo videli z Božjimi očmi, slišali z Božjimi ušesi, ljubili z Božjim srcem, presoja-

li stvari z Božjo sodbo.

Dar umnosti: razumeti, kot razume Bog

Umnost je milost, ki jo lahko vlije samo Sveti Duh. Ta dar nam dá razumeti stvari, kot jih razume Bog, z Božjim umom. Človek namreč lahko razume neko situacijo s človeškim umom, s človeško pametjo. A razumeti neko situacijo poglobljeno, kot jo razume Bog, je posledica daru umnosti. Jezus nam je hotel poslati Svetega Duha, da bi ga imeli, da bi lahko razumeli stvari tako, kot jih razume Bog, z Božjim umom. Dar umnosti je tesno povezan z vero. Ko Sveti Duh prebiva v našem srcu in razsvetljuje naše misli, dan za dnem spodbuja našo rast v razumevanju tistega, kar nam je Gospod povedal in kar je storil.

Globina in moč tega daru sta lepo prikazana v prizoru iz Lukovega evangelija. Potem ko sta učenca bila

navzoča pri Jezusovi smrti na križu in položitvi njegovega telesa v grob, sta se razočarana in potrta napotila v Emavs. Na poti se jima pridruži vstali Jezus in se z njima začel pogovarjati, a njune oči so bile zastrte z žalostjo in obupom, nista ga bila zmožna prepoznati. Ko pa jima je razložil Pisma, da bi razumela, kako je moral trpeti in umreti, da bi nato lahko vstal, se jima je odprl um in srce se jima je ogrelo z upanjem. To je tisto, kar dela z nami Sveti Duh – odpre nam um, da bi bolje razumeli Božje stvari, človeške stvari in različne situacije. Dar umnosti je pomemben za naše krščansko življenje.

Dar sveta: odločati se v skladu z Jezusovo logiko

Preko daru sveta je Bog sam s svojim Duhom tisti, ki razsvetljuje naše srce tako, da dojamemo pravi način, kako govoriti in se obnašati, ter pot, po kateri moramo hoditi.

S papežem Frančiškom na poti vere

V trenutku, ko ga sprejmemo in gostimo v svojem srcu, nas Sveti Duh takoj napravi občutljive za njegov glas. Začne usmerjati naše misli, naša čutenja in naše namene v skladu z Božjim srcem in nas navaja, da notranji pogled vse bolj obračamo k Jezusu. Svet je torej dar, s katerim Sveti Duh našo vest naredi sposobno za odločitve v skladu z logiko Jezusa in njegovega evangelija. Na ta način notranje in pozitivno rastemo. Duh nam pomaga, da nismo prepuščeni lastni sebičnosti, da ne pademo v zgolj lasten način gledanja na stvari, ampak se naučimo spraševati Gospoda: »Kaj je tvoja želja? Kakšna je tvoja volja? Kaj je vseč tebi?«

Tako kot vsi drugi darovi Duha tudi dar sveta predstavlja zaklad za vso krščansko skupnost. Gospod nam ne govori le v intimnosti srca, ampak preko glasu in pričevanja bratov, ki nam predvsem v zapletenejših in pomembnejših trenutkih

življenja pomagajo razsvetliti srce in prepoznati Gospodovo voljo.

Bistveni pogoj, da ohranimo dar sveta, je molitev. Gospoda moramo prositi, naj nam pomaga in svetuje, kaj naj storimo. Z molitvijo naredimo prostor, da Duh lahko pride, zato papež poudarja, naj nikoli ne pozabimo na molitev. Nihče ne opazi, če molimo v tihoti, s srcem na avtobusu, na poti ... Izkoristimo trenutke za molitev!

Dar moči: sprejemati pomoč

Gospod vedno prihaja, da bi nas podpiral v naši slabosti in to stori s posebnim darom, darom moči. Pri razumevanju pomembnosti tega daru nam pomaga Jezusova prilika o sejalcu. Sejalec gre sejati, a vsa semena ne obrodijo sadov. Semena, ki padejo ob pot, pozobajo ptice, tista, ki padejo na kamnita tla ali med trnje, pa posuši sonce ali zaduši trnje. Samo tisto seme, ki pade na dobro

zemljo, lahko zraste in obrodi sad. Kot Jezus sam pojasni učencem, sejalec predstavlja Očeta, ki obilno seje svojo besedo. Seme pa pogosto naleti na suhoto našega srca, in tudi ko je sprejeto, je v nevarnosti, da ostane nerodovitno. Z darom moči pa Sveti Duh osvobodi naše srce otrplosti, negotovosti in vseh strahov, ki bi ga lahko zavirali, tako da se Gospodova beseda lahko postavi v prakso na pristen in radosten način.

V življenju obstajajo tudi težki trenutki in skrajne situacije, ko se dar moči pokaže na izjemen način. Mnogi živijo zelo težko življenje, se borijo, da bi ohranili družino in vzgajali otroke; a vse zmorejo zato, ker jim pomaga moč Svetega Duha. Dar moči potrebujemo vsak dan, Gospod pa nam daje moč in je vedno. z nami.

Dar vednosti: preko stvarstva sprejemati veličino in ljubezen Boga

S papežem Frančiškom na poti vere

Ko govorimo o vednosti, pomislimo na človeško zmožnost spoznavanja stvarnosti, ki nas obdaja, in odkrivanja zakonov, ki urejajo naravo in vesolje. Vednost, ki prihaja od Svetega Duha, pa ni omejena na človeško vednost, ampak je poseben dar, ki nam pomaga, da preko stvarstva sprejmemo veličino in ljubezen Boga.

Ko so naše oči razsvetljene z Duhom, se ob lepoti narave odprejo za molitev. Takrat odkrijemo, kako nam vsaka stvar govori o Bogu in Njegovi ljubezni. Vse to v nas zbuja začudenje in globok občutek hvaležnosti, podobno kot takrat, ko občudujemo umejniško delo ali kakšno drugo čudovito stvar, ki je sad človekove sposobnosti in ustvarjalnosti. Pri vsem tem nas Sveti Duh vodi, da slavimo Gospoda v globini svojega srca ter v vsem, kar imamo in kar smo, prepoznamo neizmeren dar Boga

in znamenje njegove neskončne ljubezni do nas.

Na začetku Svetega pisma piše, da je Bogu všeč, kar je ustvaril (Bog je videl, da je dobro). In če Bog vidi, da je vse ustvarjeno dobro in lepo, potem moramo tudi mi videti, kako je stvarstvo nekaj dobrega in lepega. To je po Frančiškovih besedah dar vednosti. Ko pa je Bog ustvaril človeka, v Svetem pismu ne piše »Bog je videl, da je dobro«, ampak »zelo dobro«. Bog nas tako približa k sebi. V Božjih očeh smo najlepši, najpomembnejši, najboljši v stvarstvu. Gospod nas ima rad in za to se mu moramo zahvaljevati.

Dar vednosti nas postavlja v globoko uglašeno stvarnikom in nas naredi soudeležene v jasnini njegovega pogleda in njegovega presojanja. V tej perspektivi zmoremo v moškem in ženski videti vrh stvarjenja, kot izpolnitev načrta ljubezni, ki

je odtisnjen v vsakega od nas in po katerem se prepoznavamo kot bratje in sestre.

Dar vednosti pa nam obenem pomaga, da ne pademo v nekatere napačne drže. Papež je navedel dve. Prva predstavlja nevarnost, da se imamo za gospodarje stvarstva. Stvarstvo ni lastnina, do katere se lahko vedemo oblastno, ampak je čudovit dar, ki nam ga je poklonil Bog, da bi zanj skrbeli in ga uporabljali v korist vseh, vedno z velikim spoštovanjem in hvaležnostjo. Druga pa je skušnjava, da bi se zaustavili pri ustvarjenih bitjih, kot da bi to lahko dalo odgovor na vsa naša pričakovanja.

Se nadaljuje

*Povzeto po
Radio Vatikan.*

NOVOMAŠNIK JOŠT MEZEG

V okviru priprav na mašniško posvečenje in novo mašo me je župnik zaprosil, da napišem prispevek za farni list, v katerem bi se na kratko predstavil, ker me morda vsi ne poznate. To vabilo, da z vami podelim svojo življenjsko izkustvo in pot, po kateri me je do sedaj vodil Gospod z veseljem sprejemem in upam, da se bomo na novi maši vsi skupaj lahko veselili zaradi čudovitih del, ki jih je storil Gospod.

Sem Jošt Mezeg, imam 26 let in sem drugi sin od desetih otrok. Rojen sem v Ljubljani, kjer sem preživel svojih prvih osem let, nato pa smo se z družino preselili v Logatec. Naša družina je že od samega začetka povezana z Nekoatehumensko potjo, po kateri so se Cerkvi približali moji starši, prejeli milost, da se odprejo življenju in sprejeli številčno družino.

Ta karizma pa je bila odločilna tudi za mojo življenjsko pot,

za moje osebno srečanje z Gospodom in za moj duhovniški poklic. V svoji skupnosti sem izkusil nekaj, česar nisem dobil v tem svetu, namreč to, da sem ljubljen od Gospoda in sprejet od bratov in sester takšen, kakršen sem. Vedno sem hotel biti nekdo drug, boljši in brez napak, da bi bil sprejet in opažen, tu pa me je presenetila ta Božja ljubezen, ki je brezplačna in se pusti ubiti od mojih grehov. To je ljubezen, ki sem jo iskal celo življenje. Zato sem si kot novomašniško geslo izbral citat iz Janezovega evangelija: »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da kdo dá življenje za svoje prijatelje.«

Obenem sem v sebi začutil željo, da bi tudi jaz tako ljubil, da bi dal svoje življenje za druge, in spraševal sem se, kako ... Nagovorili so me slovenski misijonarji v Afriki in življenje svetnikov, kot je sv. Damjan De Veuster, sv. Maksimiljan

Kolbe in drugi, ki so se razdali za Boga in bližnjega. Hotel sem postati misijonar.

Po končani osnovni šoli sem se vpisal na Škofijsko klasično gimnazijo v Šentvidu. V tem času je moj poklic rasel skozi druženje in učenje, skozi dvome, strahove in padce, skozi duhovno pomoč, ki sem jo bil deležen po duhovnikih v Zavodu in na Nekoatehumenski poti. Važni mejniki so bila svetovna srečanja mladih po svetu, kjer je Gospod v mojem srcu potrjeval poklic. »Ne bojte se!« nam je zdaj sveti Janez Pavel II. klical v Torontu in jaz sem čutil, da je Kristus močnejši od mojega strahu, da se odrečem svojim načrtom, družini, zakonu in da grem za Njim. Na teh srečanjih sem potrdil svojo pripravljenost slediti Kristusu v duhovniškem poklicu, tako da sem vstal in prejel blagoslov. Spremljal me je ta blagoslov, duhovno vodstvo, molitev sku-

pnosti in mnogih oseb do trenutka, ko sem vstopil v semenišče. Bog mi je pokazal, kar je od samega začetka pripravljal zame: škofijsko misijonsko mednarodno semenišče »Redemptoris Mater« v Puli.

To je eno od stotih semenišč v svetu, ki je, kot pravi sam naslov, usmerjeno v formacijo misijonarjev in je obenem mednarodno, v njem so bogoslovci iz vsega sveta. V tem semenišču sem ostal pet let, nato pa so me nadrejeni poslali v Sarajevo, kjer se je odpiralo novo, ravno takšno semenišče »Redemptoris Mater«. V letih študija in prakse po župnijah nisem le bolje spoznal filozofijo, teologijo in pastoralo, temveč sem v semenišču in v skupnosti vedno globlje odkrival Božjo ljubezen do mene in skrivnost Božje izvolitve. Bog izbira slabe, da bi se razodela Njegova veličina. Najbolje sem to izkusil v enoletnem poslanstvu v Afriki, v državi Burkina Faso.

Bog mi je dal ta dar, vodil je moje življenje veliko bolje, kot bi ga sam lahko načrtoval. In dal mi je tisto, kar sem želel v svojem srcu. Seveda je bilo drugače, kot sem si predstavljal. Ponovno sem se moral prepričati, da dati življenje ni v mojih močeh, ampak je to dar, ki je od Boga. Nihče ne more dati, česar nima, a da bi imel, mora najprej prejeti. Ta ljubezen pa se daje brezplačno tistemu, ki pred Kristusa polaga svoje grehe in prejema odpuščanje. To pravim zato, ker je to temelj mojega poslanstva, brez katerega se ne da razumeti, zakaj mlad fant pusti vse in gre kot duhovnik po svetu. Čutim namreč, da je potrebno to Božjo ljubezen oznaniti vsakemu človeku. Ta ljubezen, ki je dala smisel mojemu življenju, po Jezusovi zapovedi mora prispeti do vsakega človeka. »Gorje mi če ne bi oznanjal Evangelija,« pravi sv. Pavel in s tem se popolnoma strinjam.

V zadnjem šolskem letu končujem preostale izpite na teološki fakulteti v Sarajevu. 29. decembra lani sem bil posvečen v diakona, trenutno pa sem na diakonski praksi v župniji Katedrala in se pripravljam na mašniško posvečenje, ki bo na praznik Sv. Petra in Pavla v Sarajevu.

Hvaležen sem Gospodu, da lahko z vami podelim to svoje skromno izkušnjo in hvaležen sem vsem, ki sodelujete v pripravah, da bi čim lepše praznovali novo mašo v naši župniji. Naj vas spremlja Božji blagoslov!

Jošt Mezeg

S 40. SEJE ŽPS

Na zadnji seji ŽPS smo več časa namenili dogodkom, ki se bodo v naši župniji zgodili v juniju in juliju.

7. junija bo v Jožefovi dvorani Medgeneracijskega doma potekalo dekanijsko srečanje mladih KRIŽ KRAŽ MLADIH. Na srečanju bodo mladi zbirali denar za našo misijonarko v Mehiki, s. Barbaro Čuk in dve dekleti, ki bosta to leto obiskali misijon v Indiji.

15. junija bo na trgu pred cerkvijo Farni dan. Začel se bo s sveto mašo ob 15. uri. To popoldne bo v Miklavževem vrtcu dan odprtih vrat: obiskovalci si bodo lahko ogledali vrtec in spoznali dejavnosti vrta, v vrtcu pa bodo pripravili tudi delavnice za otroke.

V primeru dežja bo Farni dan prestavljen na 22. junij 2014.

V nedeljo, 6. julija, ob 18. uri bo nova maša Jošta Mezga. Novomašnik bo na svojo duhovniško pot

stopil z geslom: NIHČE NIMA VEČJE LJUBEZNI KAKOR TA, KI DA ŽIVLJENJE ZA SVOJE PRIJATELJE (Jn 15,13).

Pred praznovanjem nove maše bo devetdnevnic. Vsak dan bo maševal in imel nagovor eden izmed duhovnikov, ki izhajajo iz naše župnije. Tako se bodo zvrstili:

27. 6. Marjan Zupanc, z nagovorom: *Ljubezen do Jezusa - temelj duhovniškega poslanstva*,

28. 6. Jakob Trček, z nagovorom: *Celibat: znamenje pastirske ljubezni in veselega srca*,

29. 6. Franc Maček, z nagovorom: *Molitev je moč duhovnika*,

30. 6. Jože Čuk, z nagovorom: *Veselje duhovnika je dar za Cerkev*,

1. 7. Ciril Istenič, z nagovorom: *Poslušnost in misijonarskost duhovnika gradi Cerkev, ki je odprta za ljudi*,

2. 7. Dragan Adam, z nagovorom: *Marija v poslanstvu duhovnika*,

3. 7. Janez Mihelečič, z nagovorom: *Svetost duhovnika*,

4. 7. Jože Gregorič, z nagovorom: *Trpljenje in križ v poslanstvu duhovnika in*

5. 7. Marjan Čuk, z nagovorom: *Ljubezen duhovnika do Cerkve - vzor Jezus Kristus*.

Vsaki dan pred mašo bo molitvena ura pred Najsvetejšim. Lepo vabljeni!

V študijskem delu smo obravnavali deveto temo iz Priročnika pastoralnega načrtovanja za župnijske pastoralne svete. Na poti k izviri z naslovom Obhajanje bogoslužja oz. evharistije v naši župniji. Razmišljali smo ob treh vprašanjih:

1. Kaj me pri obhajanju bogoslužja oz. evharistije v naši župniji ovira pri osebni in občestveni srečanju z živim Bogom?

Največ ovir je v nas: nezbranost, skrbi, stiske ... Moti tudi zamujanje, presedanje ... Na sveto mašo se premalo pripravimo in k maši kar »pade-mo«. Tudi nismo vajeni tihote. Pred mašo je dobro, da je tišina, da se vsak lahko zbere, pripravi na mašo. Tudi med mašo je premalo tihote, ko lahko vsak osebno premišluje.

2. Kaj me pri obhajanju bogoslužja oz. evharistije priteguje in vodi v osebno in občestveno srečanje z živim Bogom?

Veseli smo, da imamo v naši župniji toliko možnosti za bogoslužje, imamo sveto mašo vsak dan, ob nedeljah in praznikih celo večkrat na dan. Naša bogoslužja so navzven pestra, veliko je bogoslužnih sodelavcev, sodelujočih, pri bogoslužjih so združene različne generacije. Pritegnejo dobri prispevki, dobra pridiga, osebna pripravljenost, tihota, lepo petje. Pri bogoslužju posebej

začutimo občestveno povezanost, osebno srečanje z živim Bogom pa je stvar vsakega posameznika.

3. Kaj bi v naši župniji še lahko naredili za globoko in doživeto obhajanje bogoslužja oz. evharistije?

K praznovanju se uvaja pred krstom, obhajilom ..., vendar se ne uvaja celega občestva. Dobro bi bilo, če bi se občestvo na bogoslužje uvajalo vsaj z branjem Božje besede tistega dne. Naučiti se moramo poslušati. Pri poslušanju Božje besede se moramo vprašati, kaj me nagovarja. Tudi drugi del maše, evharistični del, je besedilno bogat. Kako srečni smo lahko, da smemo biti pri evharistiji! Do tega spoznanja pridemo, če se pri bogoslužju osebno srečamo z Gospodom. Maša je lahko doživeta, če ne zamudim, ko se pred mašo umirim in uglasim. Dobro je, če je pred mašo izpostavljeno Najsvetejše.

Petra Rok

KRIŽ KRAŽ MLADIH

z geslom „Pojdite po vsem svetu“, bo potekal v soboto, 7. junija v Dolnjem Logatcu, v dvorani sv. Jožefa. Pričetek bo s sveto mašo ob 18. uri, sledil bo pester program s pričevanji o misijonih. Z nami bodo zanimivi gostje, ki nam bodo spregovorili o svoji izkušnji misijona: Helena Cupin z izkušnjo Indije, naši župljanki s. Polona in s. Barbara, ki se nam bosta javili preko videa, ter Helena Nagode in Lara Menegatti, ki se odpravljata na misijon v Indijo.

Dogajanje bo povezano z glasbo in besedo mladinskih pevskih zborov Pala in Adoramus, glasbene skupine Spes in animatorjev.

Zbirali bomo prostovoljne prispevke za misijon v Mehiki in Indiji, vabljeni, da s skupnimi močmi podpremo delo mladih in pomagamo pomoči potrebnim.

Vljudno vabljeni.

*Društvo Aktiv
Križ Kraž mladih*

POTEK PRAZNOVANJ OB NOVI MAŠI

Po petnajstih letih nas je Gospod razveselil, da bomo v naši župniji znova praznovali novo mašo. Naš faran Jošt Mezeg, ki je v v župniji tudi dolgo aktivno sodeloval kot ministrant, bo v duhovnika posvečen 29. junija v Sarajevu. V soboto, 5. julija bo slovesen sprejem našega novomašnika. Novo mašo pa bomo skupaj slavili v nedeljo, 6. julija ob 18. uri. Homilijo bo imel msgr. Janez Oberstar. Po sveti maši se bomo skupaj poveselili na trgu pred cerkvijo ob petju, pijači in jedači. Vse župljane dobre volje naprošamo, naj spečejo pecivo in ga v soboto 5. julija oziroma tudi še v nedeljo, 6. julija, prinesejo v malo učilnico pri župnišču.

To je velik dogodek za našo župnijo, zato je prav, da se nanj tudi duhovno pripravimo z devetdnevnicco. Vljudno vabljeni!

Odbor za pripravo nove maše

ROZI V SLOVO

4. maja 2014, v najlepšem Marijinem mesecu maju, se je zvečer ob angelovem češčenju za vedno poslovila naša cerkvena pevka, Rozi Sedej.

55 let je s svojim sopranom ob nedeljah in praznikih pela na koro in slavila Boga. Prepevali smo skupaj že v šolskem zboru, pokojni župnik Jože Pogorelec pa nas je pridružil še v cerkveni zbor. Koliko lepih trenutkov smo preživeli skupaj na vajah in ob raznih verskih slovesnostih. Pela je vedno pri sv. mašah, vseh polnočnicah in procesijah. Tudi ko je že bila v službi, je ni bilo strah

pred svetom, ostala je zvesta Bogu in zboru. Kljub težki mladosti, brez očeta, ob mami in stari mami, je z Božjo pomočjo sprejemala življenje vedro in z upanjem. V zadnjih dneh pa je bolezen in trpljenje prenašala tiho in vdano. Gospodar življenja jo je poklical prav na nedeljo in jo pridružil v nebeške zборе.

Rozi, naj bo tvoj lep zgled, zvesto služiti cerkvenemu petju, tudi mlajšim rodovom v naši fari.

Rozi, hvala ti za vse in počivaj v miru pri Bogu.

*V imenu pevcev,
Fani Mihevc*

Cerkveni pevski zbor sv. Nikolaja, leta 2003, ga. Sedej spredaj, tretja od leve proti desni

KOLEDAR

JUNIJ

2014

1. junij – 7. VELIKO-NOČNA NEDELJA, sv. maša ob 8. in 10. uri, večernice ob 14. uri;

2. junij – po sv. maši srečanje skupine KADRITAS;

5. junij – ob 19. uri spokorno bogoslužje v cerkvi;

6. junij – prvi petek, obisk bolnikov na domu, popoldan ob 16. uri spovedovanje dekcev, ob 17. uri deklice, spoved bo istočasno tudi za starše; ob 19. uri začetek devetdnevnic;

»Vsi ne moremo delati velikih reči,
lahko pa delamo
male reči z veliko ljubeznijo.«

MATI TEREZIJA

7. junij – od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

8. junij – BINKOŠTI – sv. maša ob 8. uri in 10. uri. **Ob desetih** bo slovesna sv. maša in **prvo sveto obhajilo**, ob 14. uri večernice in devetdnevnic;

9. junij – ob 18. uri srečanje birmancev, staršev in botrov z birmovalcem; ob 20. uri srečanje ŽPS;

14. junij – ob 10. uri sv. maša in sv. birma;

15. junij – SV. TROJICA, sv. maša ob 8. in 10. uri – ZAKLJUČEK VEROUKA; **ob 15. uri sv. maša, nato praznovanje FARNEGA DNE**;

16. junij – ob 20. uri priprava na sv. krst – spokorno bogoslužje;

19. junij – SV. REŠNJE TELO IN KRI, sv. maša ob 10. in 19. uri, po večerni maši bo telovska procesija;

20. junij – po sv. maši molitvena skupina;

21. junij – od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

22. junij – 9. NEDELJA MED LETOM, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 10. uri bo sv. krst;

24. junij – Rojstvo Janeza Krstnika – kres, sv. maša ob 19. uri;

25. junij – Dan državnosti;

27. junij – Srce Jezusovo, po sv. maši molitvena skupina;

28. junij – Srce Marijino, od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

29. junij – SV. PETER IN PAVEL, sv. maša ob 8. in 10. uri; ta dan bo v Sarajevu posvečen v mašnika naš faran Jošt Mezeg. Podpirajmo ga z molitvijo.